

عنوان مقاله:

ریشه یابی واژه آدم (adm) در زبان های ایرانی زبان کردی)

محل انتشار:

سومین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

جمشید صمدی یگه جان - دانش آموخته کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه شهرکرد

عبدالباسط رحمتی - دانش آموخته کارشناسی باستان شناسی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

زبان مردمان و اقوام آریایی که از دشت های سیری واقع در جنوب روسیه و در طی چند مرحله به فلات ایران، هندوستان و بخش های از اروپا مهاجرت کرده اند مانند نژاد آنها از یک ریشه و منشا می باشد و دارای تشابهات بسیاری بوده است، که با گذشت زمان طولانی، پراکنده شدن این اقوام و اختلاط های که در طول زمان و بر اثر جنگها و برخورد با دیگر اقوام به وجود آمده است، این زبان و نژاد نیز دچار تغییراتی شده است؛ از نشانه های این تغییرات ایجاد زبانها و لهجه های جدید و فراوانی می باشد که گاهی تفاوت فاحشی با هم دارند؛ مادی، اوستایی، هخامنشی، سکایی و چند لهجه دیگر منشعب از زبان آریایی می باشند، که هر لهجه با گذشت زمان با قوانین خاص خود جداگانه تحول پیدا کرده و در نهایت گویشها و زبان های مستقلی چون کردی، فارسی، سیوندی، گیلکی، بلوچی و دهه ا گویش محلی دیگر به وجود آمده اند، که با همه تفاوت های ظاهری بین آنها، همگی ریشه در زبان های ایرانی کهن دارند. با شناخت و دقت در این زبان ها می توان واژه های را یافت که به همان شکل یا با تغییرات اندکی نسبت به واژه اصلی و باستانی خود، امروزه نیز به همان معنا و مفهوم در میان گروه های از بازماندگان اقوام آریایی کاربرد دارند، واژه آدم به معنای منم، که در کتیبه های فارسی باستان کاربرد فراوانی دارد، یکی از این واژه ها می باشد، که امروزه نیز در زبان کردی گویش کرمانجی شمالی، با اندک تغییری به صورت آرم ولی با همان معنا و مفهوم بکار می رود. هدف از این پژوهش بررسی ارتباط این دو واژه با هم و همچنین نشان دادن ارتباط ریشه های بین دو زبان کردی و فارسی می باشد.

کلمات کلیدی:

آدم، زبان، آریایی، مادی، هخامنشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/770650>

